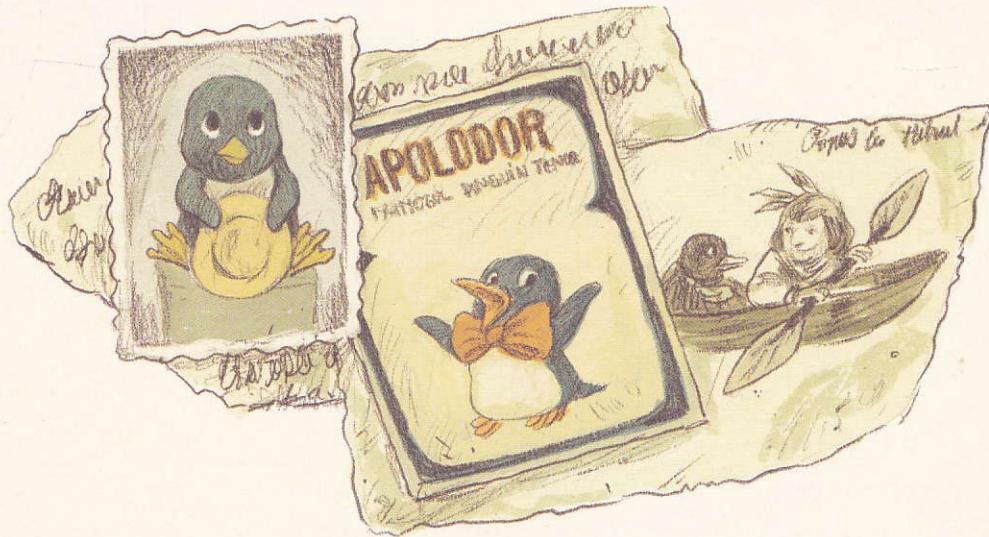

CaRTEA CU APOLODOR

ILUSTRATĂ DE DAN UNGUREANU
ÎNGRIJITĂ DE ROXANA JELER

ARTHUR

1

La circ, în Târgul Moșilor,
Pe gheăta unui răcitor,
Trăia voios și zâmbitor
Un pinguin din Labrador.

— Cum se numea? — Apolodor.
— Și ce făcea? — Cânta la cor.
Deci, nu era nici scamator,
Nici acrobat, nici dansator;
Făcea și el ce-i mai ușor:
Cânta la cor. (Era tenor.)

Grăsuț, curat, atrăgător
În fracul lui strălucitor,
Aşa era Apolodor...

Dar într-o zi, Apolodor,
Spre deznaștejdea tuturor,
A spus așa: — Sunt foarte trist!
Îmi place viața de corist,
Dar ce să fac? Mi-e dor, mi-e dor
De frații mei din Labrador...
O, de-aș putea un ceas măcar
Să stau cu ei pe un ghețar!...

Apoi a plâns Apolodor...

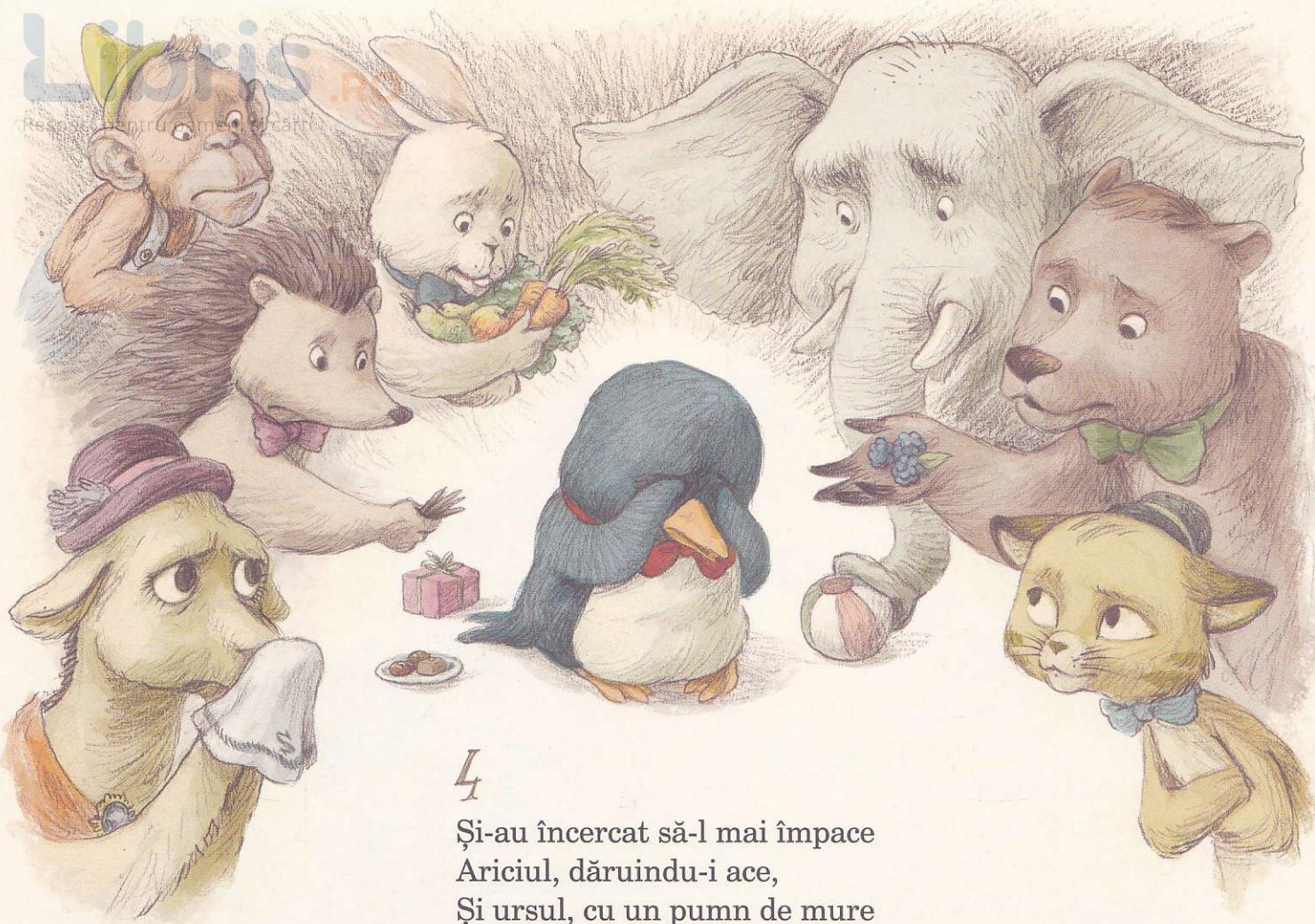

3

Când l-a văzut pisoiul Tiț
Plângând cu hohot și sughit
I-a spus: — Prietene, aş da
Mustața și codița mea,
Aș da o litră de caimac,
Aș da orice să te împac.
Zău, nu mai plâng! Te implor...

Dar el plângea: — Mi-e dor, mi-e dor
De frații mei din Labrador!...

4

Si-au încercat să-l mai împace
 Ariciul, dăruindu-i ace,
 Si ursul, cu un pumn de mure
 Atunci culese din pădure,
 Si iepurele Buză-Lată
 Cu fructe dulci și cu salată
 (Colegi de-ai lui Apolodor,
 Maeștri-cântăreți la cor).

Cămila Suzi, cea mai tristă,
 Ofta cu față în batistă,
 Ea îi fusese ca o mamă:
 Îl învățase prima gamă.

Dar el plânghea: — Mi-e dor, mi-e dor
 De frații mei din Labrador!...

5

Colegii lui Apolodor
S-au dus atunci la dirijor.

Maestrul Domilasolfa,
În haina lui de catifea,
I-a ascultat și, gânditor,
S-a așezat pe-o canapea
Oftând: – Sărmanul meu tenor
Se poate prăpădi de dor!
Să plece deci spre Labrador...

Si a plecat Apolodor...

6

La început a fost ușor:
L-a dus spre nord, l-a dus în zbor
Un avion, un bimotor.
Și, stând picior peste picior,
Cântă, cântă Apolodor,
Cântă, cu glasu-i de tenor...
Dar, între timp, înflăcărându-l
Ametitorul peisaj,
Sări pe-o aripă, cu gândul
Să dea dovadă de curaj.

